

ผู้หญิงกับสิทธิเสรีภาพทางร่างกายภายใต้ระบบปิตาธิปไตย ที่ปรากฏในนวนิยายเชิงอัตชีวประวัติ เรื่อง *คิมจียอง เกิดปี 82*

ณัฐณิภรณ์ สุกุลสัมฤทธิ์, จิราภรณ์ อัจฉริยะประสิทธิ์

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: jiraporn.ad@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สิทธิเสรีภาพทางร่างกายของผู้หญิงเกาหลีใต้ ภายใต้ระบบปิตาธิปไตยที่ปรากฏในนวนิยายเชิงอัตชีวประวัติ เรื่อง *คิมจียอง เกิดปี 82* ของ โชนัมจู (Cho Nam-joo) นักเขียนหญิงชาวเกาหลีใต้ จากการศึกษาพบว่า วรรณกรรมนำเสนอให้เห็นอิทธิพล ของระบบปิตาธิปไตยที่เข้าควบคุมสิทธิเสรีภาพทางร่างกายของผู้หญิงใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ผู้หญิงกับ สรีระทางกายภาพ โดยผู้หญิงถูกกำหนดคุณค่าผ่านสมรรถภาพทางร่างกายโดยการสร้างมายาคติว่า ผู้หญิงอ่อนแอเพราะมีร่างกายแข็งแรงไม่เท่าผู้ชายทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมบางอย่างได้ 2) ผู้หญิงกับความงามและการแต่งกาย สะท้อนการให้คุณค่ากับผู้หญิงจากปัจจัยภายนอก สร้างกรอบ ความคิดให้ผู้หญิงต้องพัฒนาความสวยอยู่เสมอ อีกทั้งผู้หญิงยังต้องการแต่งกายอย่างมิดชิดเพื่อลดการ ถูกคุกคามทางเพศ ซึ่งกลายเป็นภาระความรับผิดชอบของผู้หญิงและ 3) ผู้หญิงกับร่างกายและการ ตั้งครรภ์ สะท้อนความคาดหวังของสังคมเมื่อผู้หญิงที่แต่งงานแล้วต้องตั้งครรภ์บุตรชาย แม้ว่าจะ เจ็บปวดทั้งจิตใจและร่างกายก็ตาม อย่างไรก็ตาม วรรณกรรมชี้ให้เห็นด้วยว่า ผู้หญิงไม่ได้ยอมจำนนแต่ พยายามที่จะต่อสู้เพื่อสิทธิทางร่างกายและสิทธิเสรีภาพทางสังคม ด้วยการเปิดเผย วิพากษ์ ตั้งคำถาม และได้กลับระบบชายเป็นใหญ่ที่เข้ามามีควบคุมความคิดและการแสดงออกด้วย

คำสำคัญ: ปิตาธิปไตย, ผู้หญิงเกาหลีใต้, คิมจียอง เกิดปี 82

Women and Physical Liberty under the Patriarchy in *Kim Ji Young Born 1982*

Nancareepon Sakunsamrit, Jiraporn Adcharyaprasit

Thai Language Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University

Email: jiraporn.ad@ssru.ac.th

Abstract

This research article aims to study the physical liberties of women under a patriarchal system appear in the autobiographical novel *Kim Ji Young born 82*, written by South Korean female author Cho Nam Joo. The study found that the literature presents the influence of the patriarchal system in controlling women's rights and liberties in three areas: 1. Women and their physical physique. Women are valued through physical fitness by creating the myth that women are weak because they are not as physically strong as men, making them unable to participate in certain activities. 2. Women with beauty and dress reflects the value of women from external factors and creates a conceptual framework for women to always develop their beauty. In addition, women also have to dress more closely to reduce sexual harassment. It becomes the burden of women's responsibility. 3. Women and their bodies and pregnancy. It reflects the expectations of society when married women have to conceive a son. Even though it hurts both mentally and physically. However, the literature points out that Women are not surrendering but are trying to fight for their physical rights and social liberties. By exposing, criticizing, questioning and countering the patriarchal system that controls their thoughts and expressions.

Keywords: Patriarchy, South Korean woman, Kim Ji Young born 82

บทนำ

วรรณกรรมเรื่อง **คิมจียอง เกิดปี 82** หรือ Kim Ji-Young : Born 1982 เขียนโดย โชซัมจู (Cho Nam-joo) ตีพิมพ์เผยแพร่ในเดือนตุลาคม ปี 2016 มีลักษณะเป็นวรรณกรรมเชิงอัตชีวประวัติ ที่มีเนื้อหาบอกเล่าสภาพชีวิตของผู้หญิงเกาหลีใต้ ผ่านตัวละครหญิงที่ชื่อว่า “คิมจียอง” โดยตัวละครคิมจียอง ถูกนำเสนอในลักษณะว่าเป็นผู้หญิงชาวเกาหลีใต้ที่ธรรมดาคนหนึ่ง เป็นลูกสาวคนที่สองของบ้าน มีพี่สาวและน้องชาย มีอาชีพเป็นนักเขียนรายการในบริษัทแห่งหนึ่ง และหลังจากที่แต่งงาน มีลูก จึงจำเป็นต้องลาออกจากงานประจำเพื่อมาเป็นแม่บ้านเต็มตัว ซึ่งการนำเสนอเรื่องราวของผู้หญิงดังกล่าวถือเป็นเรื่องปกติของสังคมเกาหลีใต้ที่สามีจะต้องทำงานนอกบ้าน และภรรยาต้องกลายเป็นแม่บ้าน และไม่มีใครตั้งคำถามกับระบบปิตาธิปไตยที่มีอิทธิพลต่อความคิดและบทบาทของผู้หญิง

ปิตาธิปไตย (patriarchy) หรือระบบชายเป็นใหญ่ แต่เดิมหมายถึง “อำนาจของบิดา” แต่ในปัจจุบันหมายถึง “ระบบชายเป็นใหญ่” โดยอาศัยอำนาจของบิดาเป็นรากฐาน ของเพศชายโดยรวม ปิตาธิปไตยเป็นอำนาจที่แฝงเร้นอยู่กับสิ่งอื่น ๆ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ หรือกฎหมาย มีอำนาจครอบคลุมบทบาทพฤติกรรม วิธีคิดทั้งของเพศหญิงเพศชายและเพศอื่น ๆ (เสนาะ เจริญพร, 2548, หน้า 298-299)

สังคมเกาหลี ระบบปิตาธิปไตยมีอิทธิพลต่อผู้หญิงเป็นอย่างมาก ผู้หญิงถูกควบคุมบทบาทต่าง ๆ ในบทความเรื่อง ผู้หญิงในสังคมเกาหลี ดำรงค์ ฐานติ (ม.ป.ป., หน้า 2) กล่าวถึง สถานภาพของผู้หญิงเกาหลีว่า “สถานภาพของสตรีเกาหลีอยู่ต่ำกว่าบุรุษในทุกด้าน ทั้งนี้ เป็นผลมาจากการยกย่องผู้ชายให้ มีสถานภาพสูงสุดทั้งในสังคมและในครอบครัว (public and private) กล่าวกันว่า ระบบครอบครัวที่คนเกาหลี

ยึดถือเป็นผลมาจากการนับถือลัทธิคำสอนของขงจื้อ” คำกล่าวของดำรงค์ ฐานติ สื่อให้เห็นอำนาจระบบปิตาธิปไตย (Patriarchy) ต่อผู้หญิงเกาหลี

สมัยที่ประเทศเกาหลีใต้ถูกประเทศญี่ปุ่นล่าอาณานิคม มีดินแดนบางส่วนที่ถูกญี่ปุ่นยึดไปครอง และหลอกลวงให้ผู้หญิงมาทำงาน แต่แท้จริงแล้วผู้หญิงเหล่านั้นถูกส่งไปบำเรอทางเพศทหารญี่ปุ่น จึงเกิด “หญิงบำเรอ (comfort women)” ขึ้นมาในประวัติศาสตร์เกาหลีใต้ ผู้หญิงเกาหลีใต้จะต้องตกเป็นวัตถุทางเพศแก่เหล่าทหารญี่ปุ่นในยุคนั้น ส่งผลให้เกิด Korean Council for the Women Drafted for Military Sex Slavery by Japan หรือ องค์การอิสระเพื่อสนับสนุนให้หญิงบำเรอเล่าความจริง จัดตั้งโดยประธานาธิบดี Roh Tae-woo (ชาญชัย คุ่มปัญญา, 2558, หน้า 4) เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมของพวกเธอและเป็นเหมือนเครื่องเตือนความจำของผู้คนในยุคใหม่ไม่ให้หลงลืมความเจ็บปวดของผู้หญิงในอดีตเป็นที่น่าสังเกตว่า สังคมเกาหลีใต้ไม่ยอมรับบทบาทของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ และจำกัดให้อยู่ภายในครัวเรือนเพราะคิดว่าเป็นหน้าที่เป็นผู้นำได้หน้าที่ของผู้หญิงคือสืบสกุล การมีลูกผู้หญิงถือเป็นเรื่องที่ผิด มีการออกกฎหมายทำแท้งเสรีแบบถูกกฎหมาย หากตรวจพบว่าลูกในท้องเป็นผู้หญิง ซึ่งพบว่าประชากรการเกิดของผู้หญิงมีสัดส่วนน้อยกว่าผู้ชาย เกิดความไม่สมดุลของประชากรในสังคม ต่อมาจึงได้ยกเลิกกฎหมายทำแท้งเสรีนี้ไป นอกจากนี้ ประเทศเกาหลีใต้ยังมีประเด็นการให้เงินเดือนผู้หญิงที่น้อยกว่าผู้ชาย ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้หญิงอ่อนแอ ทำงานได้น้อยกว่าและหากแต่งงานมีครอบครัวไปแล้ว ผู้หญิงจะต้องตั้งครุภรรยา ทำให้แรงงานมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของบริษัทหรือต้องลาออกจากงานเพื่อทำหน้าที่ภรรยาและแม่ของลูก อีกทั้ง ยังมีประเด็นอื่น ๆ

อีกมากมายที่แสดงให้เห็นว่าสถานภาพและบทบาทของผู้หญิงในเกาหลีใต้ถูกควบคุมอย่างยิ่ง

วรรณกรรมเรื่อง **คิมจียอง เกิดปี 82** ได้เปิดเผยเรื่องราวของผู้หญิงเกาหลีใต้ตั้งแต่มีสถานภาพเป็นลูกสาวถึงเป็นภรรยา โดยนำเสนอให้เห็นความเจ็บปวดและชีวิตที่ยากลำบากภายใต้ระบบปิตาธิปไตย ซึ่งดำเนินมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สะท้อนภาพสังคมของเกาหลีใต้ที่ไม่ว่าจะผ่านไปนานแค่ไหน ระบบนี้ก็ยังวนเวียนอยู่ไม่จบสิ้น วรรณกรรมเรื่องนี้ไม่เพียงแต่วรรณกรรมไว้อ่านเพื่อความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังเปรียบเสมือนอัตชีวประวัติของนักเขียนที่สร้างตัวละครคิมจียองเป็นตัวดำเนินเรื่อง เพื่อเล่าประสบการณ์การถูกกดขี่ของตัวเอง ของเพื่อนและคนรอบข้าง โดยผ่านเหตุการณ์ที่แสนธรรมดาและเรื่องราวในชีวิตประจำวัน แต่หากเป็นเหตุการณ์ที่ผู้หญิงทุกคนไม่รู้เลยว่านี่คือความไม่เท่าเทียมทางเพศ วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นเครื่องมือเปิดโปงให้สังคมตระหนักถึงระบบปิตาธิปไตยที่ครอบงำบทบาทผู้หญิงไว้ทั้งด้านครอบครัว ด้านสังคม รวมไปถึงทางด้านอื่น ๆ

วรรณกรรมเล่มนี้ถือเป็นจุดกำเนิดของการต่อสู้ของผู้หญิงในเกาหลีใต้ ในเว็บไซต์ www.koreaherald.com ได้เผยแพร่บทความเรื่อง Feminist novel becomes center of controversy in South Korea (By Claire Lee, 2018) กล่าวถึงนักเรื่องหญิงเกาหลีชื่อดังกับผลกระทบเมื่ออ่านหนังสือ **คิมจียองเกิดปี 82** โดยไอริน (Irene) นักร้องวง Red Velvet ได้บอกกับแฟนคลับว่าเธอกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ เมื่อแฟนคลับผู้ชายของนักร้องสาวที่ทราบว่าเธออ่านหนังสือเล่มนี้ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิผู้หญิงในเกาหลีใต้ พวกเขาถึงกับไล่ให้เธอไปตาย เฝารูป ชมชู้เธอในโซเชี่ยลมีเดียและรู้สึกผิดหวังในตัวเธอ เพียงเพราะอ่านหนังสือเกี่ยวกับสตรีนิยม วรรณกรรมเรื่อง **คิมจียองเกิดปี 82** มีอิทธิพลต่อสังคมและผู้หญิงเกาหลีอย่างรวดเร็วและกลายเป็น

หนังสือขายดีและมีอิทธิพลภายในระยะเวลาไม่นาน โดยมีกลุ่มคนซื้อเป็นผู้หญิงเพิ่มมากขึ้น แต่กลุ่มผู้ชายกับลดลง นอกจากนี้ มีการแปลเป็นหลายภาษา รวมถึงภาษาไทย อีกทั้งยังนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ท่ามกลางกระแสต่อต้านของกลุ่มผู้ชายด้วย (SHIN JOON-BONG, 2017)

การณรงคิ์ให้ผู้หญิงตระหนักถึงความไม่เท่าเทียมกันในเกาหลีใต้อย่างต่อเนื่องและทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ไปต่าง ๆ นานา โดยในช่วงนั้นเกิดกลุ่ม #Metoo วลีที่มีไว้อาลัยถึงประสบการณ์ที่ถูกกดขี่ทางเพศของผู้หญิง ประจวบกับกับวรรณกรรมเรื่อง **คิมจียองเกิดปี 82** มีกระแสขึ้นมา ทำให้เกิดการโต้เถียงกันรุนแรงมากขึ้น ผู้หญิงในเกาหลีใต้ต่างลุกขึ้นมาต่อต้านและบอกเล่าความเป็นปิตาธิปไตยที่ประสบ รวมถึงดารา – นักแสดงหญิงต่างก็ออกมาเห็นด้วยกับการต่อต้านครั้งนี้และเห็นด้วยกับเนื้อหาในนวนิยาย แต่ก็ถูกกลุ่มผู้ชายตามรังควานอย่างหนักและบอกว่าจะเลิกติดตามผลงานของพวกเธอตลอดไป

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสถานภาพและบทบาทของผู้หญิงภายใต้ระบบปิตาธิปไตยที่เกิดขึ้นทั้งในด้านครอบครัว สังคมและด้านอื่น ๆ เพื่อให้เห็นถึงความรุนแรงของระบบชายเป็นใหญ่ที่ถูกมองว่าเป็นปกติที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงผ่านนวนิยายเชิงอัตชีวประวัติเรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสิทธิเสรีภาพทางร่างกายของผู้หญิงภายใต้ระบบปิตาธิปไตยในนวนิยายเชิงอัตชีวประวัติเรื่อง **คิมจียอง เกิดปี 82**

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้จะศึกษาตัวบทวรรณกรรมแปลเรื่อง **คิมจียอง เกิดปี 82** หรือ Kim Ji-Young : Born 1982 โดย โช-นัมจู (Cho-Namjoo) แปลโดย ทรองสิริ ทองคำใส

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาข้อมูลผ่านเอกสารเป็นหลัก มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดหัวข้อวิจัย
2. รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบปิตาธิปไตย บทบาทของชายและหญิง และสถานภาพของผู้หญิงในสังคมเกาหลีใต้
3. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
4. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วรรณกรรม **คิมจียอง เกิตปี 82** เป็นตัวบทหลักในการวิจัย
5. สรุปผล อภิปรายผลและเสนอแนะ
6. เสนอผลการวิจัย

แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับระบบปิตาธิปไตย สรุปได้ว่า ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นในด้านวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ส่งผลให้ผู้หญิงมีสถานภาพและบทบาทเสียเปรียบในทุก ๆ ด้าน โดยระบบปิตาธิปไตยหรือระบบชายเป็นใหญ่ มีรากฐานมาจากการความเชื่อทางศาสนาที่มองว่าผู้ชายสูงส่งกว่าผู้หญิง ถูกปลูกฝังและถ่ายทอดอำนาจ เป็นเหตุให้สังคมให้ความสำคัญแก่ผู้ชายทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน ส่งผลอำนาจนี้เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัยจนกลายเป็นเรื่องปกติที่อยู่คู่กับสังคมมาอย่างช้านาน อย่างไรก็ตาม การเกิดกระแสเรียกร้องให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชายของนักสตรีนิยม ทำให้ผู้หญิงได้ตระหนักในคุณค่าและบทบาทของตนเอง ตลอดจนวิพากษ์การดำรงอยู่ของผู้หญิงภายใต้ระบบปิตาธิปไตย

ผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า วรรณกรรมเรื่อง **คิมจียอง เกิตปี 82** นำเสนอให้เห็นว่า การมีสถานภาพเป็นผู้หญิงโดยกำเนิด เป็นสถานภาพที่ไม่มีสิทธิ์เลือกได้ เพศสรีระและเพศสภาพถูกผนวกให้เป็นสิ่งเดียวกัน

และยังเป็นสิ่งที่จะต้องดำเนินควบคู่ไปกับบทบาททางเพศหรือเพศวิถี เช่น ผู้หญิงต้องมีสถานภาพเป็นภรรยา มีบทบาทคือการอยู่บ้าน ดูแลสามี หรือการมีสถานภาพเป็นแม่ มีบทบาทคือ การดูแล อบรมสั่งสอนลูก ตัวละครหญิงในเรื่องแสดงบทบาทและสถานภาพที่แตกต่างกันออกไป สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันในแต่ละยุคสมัย เช่น ผู้หญิงที่ปฏิบัติตามสิ่งที่สังคมกำหนดและผู้หญิงที่ต่อต้านสิ่งที่สังคมกำหนด อย่างไรก็ตาม วรรณกรรมเรื่องนี้ ยังแสดงถึงการต่อสู้กลับของผู้หญิงต่อระบบปิตาธิปไตยในครอบครัวและสังคมด้วย

วรรณกรรมยังนำเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงถูกควบคุมสิทธิในร่างกาย โดยมักมีปัญหาเกี่ยวกับร่างกายผู้หญิงเสียส่วนมาก ไม่ว่าจะเป็นรูปร่างหน้าตา การแต่งกาย หรือความเป็นธรรมชาติในตัวผู้หญิง ร่างกายของผู้หญิงถูกกระทำไปในแบบกฎเกณฑ์ที่สังคมต้องการ ผู้หญิงจึงต้องกระทำและปฏิบัติตัวไปตามแบบกฎเกณฑ์นั้น ถึงแม้จะได้รับยอมรับ แต่หากนอกเหนือจากนั้น จะได้รับการปฏิบัติจากสังคมอย่างแตกต่าง เช่น ผู้หญิงที่ดี จะต้องสวยและเรียบร้อย หากไม่เป็นเช่นนี้ พวกเขาจะถูกทำให้กลายเป็นผู้หญิงไม่ดี เหตุนี้ทำให้ผู้หญิงต้องพยายามอย่างมากเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคมให้ได้ จนทำให้ผู้หญิงเองที่เป็นฝ่ายเจ็บปวดกับกฎเกณฑ์ที่พวกเขาไม่ได้กำหนดขึ้นมา แต่เป็นใครไม่รู้ที่ตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นมาเพื่อให้เธอปฏิบัติตามแบบเสียไม่ได้ ร่างกายของผู้หญิงมีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก บางสิ่งบางอย่างมักเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติของร่างกาย ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติและทุกคนควรยอมรับความแตกต่างนี้ มากกว่ากีดกันและมองว่าเป็นเรื่องแปลก ผิดธรรมชาติและน่าอับอาย นอกจากนี้ร่างกายผู้หญิงถูกมองว่าบอบบางและอ่อนแอ เหมาะสมที่จะได้รับการปกป้องจากเพศตรงข้ามและไม่มี ความแข็งแรงมากพอที่จะทำกิจกรรมบางอย่าง ดังนั้นผู้หญิงจึงถูกจำกัดสิทธิในกิจกรรม

หลาย ๆ อย่าง อันเนื่องมาจากเรื่องสรีระทางร่างกายที่ผู้หญิงไม่ได้ตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นมาเอง หรือเรื่องความเชื่อ บางประการที่ถูกมองว่าเป็นเพศที่ไม่สะอาด หรือเป็น เพราะการกีดกันผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ โดยให้ผู้หญิง มุ่งเน้นสนใจที่ร่างกายมากกว่า และร่างกายของผู้หญิง ยังถูกกระทำให้เหมือนวัตถุทางการล่อลวงละเมิดทางเพศ จากการวิเคราะห์วรรณกรรม ทำให้เห็นว่า ร่างกายของ สตรีถูกนำเสนออย่างหลากหลายลักษณะ ดังนี้

1) ผู้หญิงและสรีระทางกายภาพ

วรรณกรรม เรื่อง **คิมจียอง เกิดปี 82** นำเสนอให้เห็นการมองผู้หญิงของสังคมเกาหลีที่ใช้สรีระเป็น บรรทัดฐานวัดว่าใครแข็งแรงหรืออ่อนแอ โดยผู้หญิง ถูกมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ ด้วยการเหยียดหยามข้ออ้างเชิง สรีระที่มีขนาดเล็กและบอบบางกว่าผู้ชาย ผู้หญิงจึงถูก จำกัดการทํากิจกรรมบางอย่าง ที่มองว่าไม่เหมาะสม กับร่างกายผู้หญิงและผู้หญิงไม่สามารถทำได้ หรืออีก มาจากในอดีต ผู้ชายจะต้องออกไปทำสงคราม ล่าสัตว์ ส่วนผู้หญิงอยู่บ้าน จึงถือว่าผู้ชายมีร่างกายที่แข็งแรง กว่า เนื่องจากถูกมองว่ามีร่างกายที่อ่อนแอ ผู้หญิง มักจะถูกกีดกันในการทํากิจกรรมบางอย่างเนื่องจาก มองว่าผู้หญิงไม่สามารถทำได้ ดังตัวอย่าง *“บอกก็ครั้ง แล้ว ผู้หญิงทำไมไหวหอรอก แคพวกเธออยู่เฉย ๆ ใน ชมรม เราก็มีแรงฮึดแล้ว”* (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 95) ตัวอย่างนี้ สะท้อนให้เห็นว่า สังคมแบบชาย เป็นใหญ่ผูกคุณค่าของผู้หญิงกับสรีระ ทำให้ผู้หญิงไม่ สามารถทํากิจกรรมได้เหมือนกับผู้ชายและยังทำให้ ผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุที่ให้ฝ่ายชายมองหรือเชยชม เท่านั้น

การที่สังคมจำกัดกิจกรรมบางอย่างไม่ให้ผู้หญิง เข้าไปมีส่วนร่วมโดยใช้สรีระเป็นเครื่องตัดสิน สะท้อน การใช้มุมมองแบบคู่ตรงข้าม (binary opposition) เพื่อแบ่งแยกบางสิ่งบางอย่างให้อยู่ตรงข้ามกันโดย สิ้นเชิง โดยมีหนึ่งอย่างเหนือกว่าและอีกอย่างด้อยกว่า

แนวคิดดังกล่าวส่งผลต่อการกำหนดตำแหน่งแห่งที่ของ หญิงและชาย โดยมีนัยให้หญิงมีพื้นที่อยู่ในบ้านใน ครัวเรือน ส่วนชายทำงานอยู่นอกบ้านและชายอยู่ เหนือกว่าหญิง โดยเฉพาะการเหยียดหยามอ้างอิงเอาสรีระ ความแข็งแรงของหญิงชายมาอ้าง เพื่อทำให้เชื่อว่า ผู้หญิงเป็นรองกว่าผู้ชายในด้านร่างกาย ชายมีความ แข็งแรง มีความเข้มแข็งทางอารมณ์และมีเหตุผล มากกว่า ในขณะที่หญิงบอบบาง อ่อนแอและไม่สามารถใช้เหตุผลที่ดีได้เท่ากับผู้ชาย

อย่างไรก็ดี วรรณกรรมนำเสนอให้เห็นการต่อต้าน ระบบคิดดังกล่าวด้วย ดังที่ตัวละครกล่าวหลังจากที่รุ่น พี่พูดดูถูกว่าพวกเธอทำไมไหวหอรอก ว่า “แต่ฉันไม่ได้ เข้าชมรมเพื่อมาเป็นแรงฮึดให้รุ่นพี่นี่คะ ถ้าไม่มีแรงกัน นักก็ซื้อยาบำรุงมากินสิ...” (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 95) คำกล่าวนี้ สะท้อนการวิพากษ์กลับ มุมมองของชายที่มองผู้หญิงอ่อนแอและการเป็นวัตถุ ที่สวยงาม คำกล่าวที่ว่า “ถ้าไม่มีแรงกันนักก็ซื้อยาบำรุง มากินสิ” สะท้อนการไม่ยอมจำนนต่อมุมมองแบบชาย เป็นใหญ่และแนวคิดแบบคู่ตรงข้าม อีกทั้งยังแสดง ทางออกของผู้หญิงต่อมายาคติเรื่องข้อจำกัดด้านสรีระ ของผู้หญิงด้วย

นอกจาก วรรณกรรม เรื่อง **คิมจียอง เกิดปี 82** จะ นำเสนอเรื่องสรีระในประเด็นเรื่องความแข็งแรงของ ชายและอ่อนแอของหญิงแล้ว ยังนำเสนอให้เห็นการ ถูกควบคุมและการวิพากษ์สังคมและเทคโนโลยีผ่าน ประเด็นการมีประจำเดือนด้วย โดยการที่ผู้หญิงมี ประจำเดือน ถือเป็นกลไกทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นมาเอง เมื่อก้าวเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ แต่สิ่งเหล่านี้ถูกทำให้เป็น เรื่องที่น่าอายและน่ารังเกียจ ในทางความเชื่อ ประจำเดือนเป็นสัญลักษณ์ของความไม่สะอาด การสร้าง วาทกรรมและความเชื่อเหล่านี้ ถือเป็นการทำให้ผู้หญิง ดูด้อยกว่าในเรื่องของร่างกายและเกิดข้อจำกัด มากมาย เช่น ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนาบางแห่งมี

การกำหนดไม่ให้ผู้หญิงขึ้นไป เพราะถือว่าเป็นเพศที่ไม่สะอาดเพราะมีประจำเดือน

วรรณกรรมสะท้อนให้เห็นว่า การที่ผู้หญิงจะต้องหลบซ่อนเมื่อมีประจำเดือน ห้ามให้ใครรู้และต้องควบคุมไม่ให้ประจำเดือนเปื้อนออกมา ทั้งที่เหล่านี้เป็นไปตามธรรมชาติ อยู่เหนือการควบคุมใด ๆ แต่ถูกทำให้เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ทำให้ผู้หญิงใช้ชีวิตยากลำบากมากขึ้นและกลายเป็นสิ่งที่ผิดต่อครอบครัวและสังคม ดังตัวอย่าง ระหว่างเธอเดินมาเข้าห้องน้ำห้องครัว กับห้องนั่งเล่น ก็ทำให้แม่ตกใจใหญ่เมื่อเห็นรอยเปื้อนทุกครั้งที่เจอแบบนี้คุณคิมจียองจะรีบเปลี่ยนห้องเพื่อเปลี่ยนเสื้อผ้าประหนึ่งเธอทำความผิด (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 66)

จากตัวอย่างสะท้อนให้เห็นว่า แม่ของคิมจียองเข้ามาควบคุมดูแลเรื่องการมีประจำเดือน ทำให้คิมจียองดำเนินชีวิตยากมากขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า การที่ผู้หญิงควบคุมเป็นผู้เป็นแม่ อาจสะท้อนให้เห็นด้วยว่า เรื่องประจำเดือนนั้นยังถือเป็นเรื่องส่วนตัว หรือเรื่องในครัวเรือนที่ต้องปิดบัง คนที่รู้หรือดูแลจัดการให้เรียบร้อยควรเป็นคนในครอบครัวและเป็นเพศหญิง ซึ่งค่านิยมเช่นนี้เข้ากรอบสังคมแบบปิตาธิปไตยที่กั้นผู้หญิงออกจากที่สาธารณะโดยการลดทอนคุณค่าด้านสรีระของผู้หญิงลงไป ให้บางเรื่องกลายเป็นสิ่งที่น่าอับอายและความผิด ขณะเดียวกันก็แบ่งแยกหน้าที่การดูแลเรื่องภายในครัวเรือนให้เป็นเรื่องของฝ่ายหญิงและเก็บกักให้เป็นเรื่องภายในบ้าน

การบรรเทาอาการเจ็บปวดทางร่างกายจากการมีประจำเดือนถูกหยาบยกนำเสนอในวรรณกรรมด้วยและใช้วิพากษ์เทคโนโลยีและสังคมไปในขณะเดียวกันผู้หญิงเมื่อมีประจำเดือน ผลกระทบที่ตามมาได้แก่ปวดท้อง ปวดหัว ปวดหลัง บางครั้งถึงขั้นอาเจียน เรื่องที่ทำให้ทุเลาลงได้บ้างคือ การใช้ถุงน้ำร้อนบรรเทาอาหารปวดท้อง แต่ในเมื่อสังคมมองว่าการมี

ประจำเดือนจะต้องหลบซ่อน การใช้ถุงน้ำร้อนจึงเป็นเหมือนการเปิดเผยว่ากำลังมีประจำเดือนอยู่ และการใช้ยาแก้ปวดทั่วไป ที่ไม่ใช่ยาแก้ปวดประจำเดือนเฉพาะทางก็ไม่สามารถควบคุมอาการได้มากนัก นอกจากนี้ การนำผ้าอนามัยไปในที่สาธารณะและหากไม่ปกปิดให้ดียิ่งถือเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ดังตัวอย่าง “ถุงน้ำร้อนสีแดงใหญ่เลอะเทอะ กลิ่นยางยังฉุนชัด การถือนั้นติดตัวจึงเหมือนโฆษณาว่าฉันมีเมนส์อยู่นะ ยาดอนนั้นก็มีแต่ยาแก้ปวดที่สรรพคุณเหมาะสม คือแก้สารพัดปวด...” (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 67) วรรณกรรมยังแสดงให้เห็นการวิพากษ์สังคมที่สามารถรักษาและผลิตยารักษาโรคที่รักษายากได้ แต่ไม่สามารถผลิตยาที่สามารถระงับอาการข้างเคียงจากการปวดประจำเดือนได้ ดังตัวอย่าง ทุกวันนี้เรารักษาอะไรกันได้แล้ว ปลุกถ่ายหัวใจยังได้ แต่ดันไม่มียาแก้ปวดท้องเมนส์” (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 67)

จากตัวอย่าง สะท้อนให้เห็นว่า ความเจ็บปวดของผู้หญิงไม่ได้รับความสนใจ และถูกมองเป็นเรื่องเล็ก จึงไม่มีการพัฒนาการรักษาหรือยาเฉพาะทางได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะบริบทสังคมในยุคนั้น เพศที่สามารถได้รับการศึกษาหรือหน้าที่การงานในระดับที่สามารถพัฒนาสิ่งต่าง ๆ บนโลก ยังคงให้แก่เพศชาย และไม่สามารถเข้าใจอาการเจ็บปวดของการมีประจำเดือนของผู้หญิงได้ จึงไม่เข้าใจถึงอาการเหล่านั้น ยาแก้ปวดแบบเฉพาะทางจึงไม่ถูกผลิตออกมา นี่ถือเป็นผลจากระบบปิตาธิปไตยที่ให้คุณค่าแก่ผู้ชาย และลดทอนความเป็นมนุษย์ของผู้หญิง ทำให้ทรัพยากรบางอย่างที่จำเป็นสำหรับผู้หญิงไม่ถูกพัฒนาต่อไปได้ การกล่าวถึงการมีประจำเดือนและยาระงับปวดประจำเดือนจึงมีนัยของการวิพากษ์ระบบชายใหญ่ด้วย

2) ผู้หญิงกับความงามและการแต่งกาย

สังคมให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกับผู้หญิง โดยสร้างมายาคติว่าความงามทำ

ให้เกิดความประทับใจและการยอมรับ แม้จะยังไม่ได้รู้จักกันอย่างลึกซึ้งก็ตาม รูปร่างหน้าตาของผู้หญิงที่ถูกถ่ายทอดผ่านสื่อต่าง ๆ จะถูกนำเสนอพร้อมกับค่านิยมและชุดคุณค่าความงามบางอย่าง เช่น หุ่นดีขาว หน้าตาสดใสไร้ริ้วรอย ทำให้เกิดวาทกรรมมาตรฐานความงาม (Beauty standard) ทำให้ผู้หญิงต้องปรับเปลี่ยนรูปร่างหน้าตาไปตามมาตรฐานดังกล่าว หากผู้หญิงไม่ปฏิบัติตามจะถูกมองว่าแตกต่างและไม่ได้รับโอกาสในด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ ยังมีมายาคติเรื่องมาตรฐานความงามและการไม่เคยหยุดพัฒนาความงาม ทำให้ผู้หญิงจะต้องพยายามปรับเปลี่ยนตัวเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งกลายเป็นมายาคติที่เข้ามาควบคุมผู้หญิงในวรรณกรรม **คิมจียอง เกิดปี 82** นำเสนอประเด็นความงามไว้ว่า ผู้หญิงถูกตัดสินหน้าตาจากหัวหน้างานที่เป็นผู้ชาย โดยการให้เธอไปทำศัลยกรรมจมูกและตาเพิ่มถึงจะสวย ดังตัวอย่าง “รูปหน้าคุณคิมจียองสวยจมูกโด่ง ทำแค่ตามสองชั้นเพิ่มเป็นพอ เขาพล่ามคำพูดที่แหย่ไม่ออกว่าชมหรือติรูปร่างหน้าตา” (**คิมจียอง เกิดปี 82**, 2563, หน้า 124) จากตัวอย่างสะท้อนให้เห็นการกำหนดความงามของผู้หญิงผ่านทางกายภาพคือใบหน้า ซึ่งทำให้ผู้หญิงกลายเป็นวัตถุ การวิพากษ์วิจารณ์ของฝ่ายชายยังไม่คำนึงถึงจิตใจของผู้หญิงด้วย

นอกจากเรื่องความงามของรูปร่างหน้าตาแล้ว การแต่งกายของผู้หญิงถูกควบคุมด้วยเช่นกัน จะเห็นว่า การแต่งกายถือเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกได้หลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นสถานภาพทางเพศ สถานภาพทางสังคม เชื้อชาติ ศาสนา ความชื่นชอบส่วนบุคคล หรือแม้แต่อาชีพ ก็มีการแต่งกายเข้าไปเกี่ยวข้อง ในหลายสังคมมักตีกรอบเรื่องการแต่งกายเอาไว้ว่าแต่งอย่างไรดี อย่างไรไม่ดี และผู้หญิงมักจะเป็นเพศที่ถูกควบคุมการแต่งกายมากที่สุด ตั้งแต่อดีตที่มีการใส่รองเท้าเพื่อให้เท้ามีลักษณะคล้ายดอกบัวของประเทศจีนหรือ

ที่รู้จักกันว่า การรัดเท้า หรือการใส่ชุดชุดคอร์เซ็ท เพื่อให้รูปร่างมีส่วนเว้าโค้งตามค่านิยมของสังคมยุคยุโรป ในสมัยนั้น จนถึงปัจจุบันผู้หญิงก็ยังถูกควบคุมการแต่งกายและกำหนดว่าแต่งแบบไหนถึงจะเรียกว่า “ผู้หญิงที่ดี” เช่น การแต่งตัวเรียบร้อย ไม่อวดเนื้อหนังมังสา เป็นที่น่าสังเกตว่า ในหลาย ๆ สังคมมีการกำหนดเครื่องแบบการแต่งกายของนักเรียนเพื่อความเป็นระเบียบของสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะกับนักเรียนหญิง ที่ถูกควบคุมการแต่งกายมากที่สุด ทั้งการใส่กระโปรงที่จะต้องยาวคลุมเข่า เสื้อที่ห้ามพอกติดกับตัว เพราะจะเห็นสัดส่วนหรือการใส่เสื้อของนักเรียนหญิงมักใช้เนื้อผ้าที่บางและเป็นสีขาว ทำให้เห็นผิวเนื้อข้างใน จึงจำเป็นต้องใส่เสื้อข้างในปกปิดไว้ โดยห้ามใส่สีสันทันหรือห้ามใส่แค่เสื้อชั้นในตัวเดียวเด็ดขาด จะเห็นวาระของการแต่งกายของนักเรียนหญิงถูกควบคุมมากกว่าเพศอื่น และนักเรียนหญิงจะต้องแก้ไขปัญหากองทุกอย่าง ถ้าไม่ทำตามนักเรียนหญิงจะถูกลงโทษจากโรงเรียนและการลงโทษจากสังคม เช่น การจ้องมอง ผิดกับนักเรียนชายที่ไม่ถูกจำกัดการแต่งกายมากนักวรรณกรรมเรื่อง **คิมจียอง เกิดปี 82** สะท้อนลักษณะดังกล่าวเช่นกัน ดังตัวอย่าง

โรงเรียนกวตชันระเบียบการแต่งกายของนักเรียนยิ่งนัก โดยเฉพาะกับนักเรียนหญิง พวกเธอต้องสวมกระโปรงยาวคลุมเข่าและตัวใหญ่โคร่งพองพรางสรีระโค้งเว้าของสะโพกกับต้นขา เสื้อเชิ้ตสีขาวที่เป็นเครื่องแบบฤดูร้อนมีเนื้อผ้าโปร่งบางเห็นผิวด้านในโรงเรียนจึงตั้งกฎให้นักเรียนหญิงสวมเสื้อทับเป็นเสื้อแขนกุดสีขาวที่เจาะแค่พอให้สอดคอกับแขน ห้ามใช้เป็นเสื้อสายเดี่ยวหรือเสื้อยัดผ้าฝ้าย ห้ามสวมเสื้อทับมีสีสันทันหรือลูกไม้ ยิ่งสวมแต่ยกทรงยิ่งห้ามเด็ดขาด” (**คิมจียอง เกิดปี 82**, 2563, หน้า 58)

จากคำกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า การแต่งกายของผู้หญิงถูกควบคุมอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะการแต่งกาย

ที่ต้องไม่ไปหรือล่อแหลม การควบคุมเช่นนี้เป็นการควบคุมสิทธิเสรีภาพทางร่างกายของผู้หญิง ซึ่งผูกโยงอยู่กับการรักษาความบริสุทธิ์ผุดผ่องและลดการถูกคุกคามทางเพศจากฝ่ายชาย ซึ่งกลายเป็นภาระของผู้หญิงฝ่ายเดียว การพุดจา การจ้องมอง การถูกสัมผัส และการที่ผู้หญิงถูกคุกคามทางเพศ มักจะกล่าวโทษการแต่งกายของผู้หญิงมากกว่าที่จะกล่าวโทษผู้กระทำผิด โดยผู้หญิงจะต้องแต่งตัวให้เรียบร้อยและมิดชิดเพื่อป้องกันการจ้องมองและถูกลวนลาม หากถูกล่วงละเมิดทางเพศ สังคมมักจะโทษว่าเป็นความผิดของเหยื่อ (Victim Blaming) ที่ไม่ระมัดระวังและหลบเลี่ยงเอง วรรณกรรมเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นว่า มุมมองเช่นนี้ยังคงสืบเนื่องต่อมาและสาเหตุหลักอาจไม่ได้อยู่ที่การแต่งกายเท่านั้น แต่เกิดจากการกระทำแบบไร้สำนึกของผู้หญิง ดังจะเห็นว่าสังคมมักกล่าวโทษเรื่องการแต่งกายของผู้หญิงพอ ๆ กับโทษผู้กระทำผิด หรือโทษพฤติกรรมของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ดังที่กล่าวไว้ในวรรณกรรมว่า “ทำไมกระโปรงถึงสั้นนัก พ่อบอกแล้ว ใจให้ระวัง แต่งกายให้มิดชิด วางตัวให้เรียบร้อยคนที่ไม่รู้เท่าทัน ไม่รู้จักหลบเลี่ยงอันตรายต่างหากที่ผิด” (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 72) คำกล่าวของพ่อสะท้อน การโทษเหยื่อมากกว่าผู้ที่กระทำผิด แสดงให้เห็นว่าการคุกคามทางเพศนั้นมาจากฝ่ายหญิงที่ผิด เพราะแต่งกายไม่เรียบร้อย ไม่มิดชิด ซึ่งเป็นการควบคุมร่างกายของผู้หญิงให้อยู่ในค่านิยมที่สังคมสร้างขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า การโทษผู้หญิงแสดงให้เห็นความพ่ายแพ้ของผู้ชายที่ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ จึงต้องโทษที่ผู้หญิงแทนก็เป็นได้

วรรณกรรมยังสะท้อนให้เห็นการต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพในการแต่งกายของผู้หญิงด้วย ดังตอนที่ตัวละครหญิงถูกทำโทษโดยการให้นั่งยองเดินท่าเบ็ดรอบสนาม ครูสั่งให้เธอจับชายกระโปรงกันเห็นกางเกงใน แต่เธอไม่ยอมทำตาม ทำให้เห็นกางเกงในวับ ๆ แวม ๆ

ครูจึงสั่งให้หยุดทำ และถามว่าทำไมไม่จับชายกระโปรง เธอตอบว่า ก็จะได้เห็นกันชัด ๆ เต็มสองตาเสียทีไงว่า แต่งตัวแบบนี้มันลำบากแคไหน” (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 59-60) จากตัวอย่างจะเห็นว่า มีการวิพากษ์เครื่องแบบหรือการแต่งกายที่ทำให้ผู้หญิงไม่สะดวก ซึ่งมีนัยการโต้กลับการถูกควบคุมร่างกายของผู้หญิง โดยการใช้เรื่องเพศหรือกางเกงในซึ่งถือเป็นเรื่องส่วนตัวต่อสู้กับอคติทางเพศและการถูกควบคุมการแต่งกายของผู้หญิง

3) ผู้หญิงกับร่างกายและการตั้งครมภ์

หลาย ๆ สังคมยังคงตีค่าผู้หญิงเพียงเพราะคำว่าบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ ตั้งแต่อดีต พบว่าผู้หญิงจะต้องพิสูจน์ตัวตนมากมายเกี่ยวกับร่างกายของตนเอง ยกตัวอย่างวรรณคดีไทย เช่น นางสีดาในเรื่องรามเกียรติ์ ที่ต้องลุยไฟเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเอง หรือความเชื่อในเรื่องการของปักตะไคร้เพื่อไม่ให้ฝนตก โดยต้องใช้ผู้หญิงที่ยังบริสุทธิ์อยู่ในการทำ พิธีค่านิยมเหล่านี้ถูกปฏิบัติกันในหลายสังคม แม้แต่ประเทศที่เจริญแล้ว ค่านิยมเหล่านี้ก็ยังไม่หายไป การกำหนดขอบเขตของผู้หญิงในการใช้ร่างกายของตัวเอง ถือเป็นการปิดกั้นสิทธิเสรีภาพในร่างกายอย่างมากและวาทกรรมที่ว่า ผู้หญิงจะต้องบริสุทธิ์จนถึงวันที่แต่งงาน ถือเป็นเรื่องที่ถูกมัดไม่ให้ผู้หญิงได้มีเสรีภาพในการใช้ชีวิตของตัวเองได้อย่างเต็มที่ และหากผู้ชายผ่านการมีคู่อุปสรรคสัมพันธ์มาแล้ว สังคมกลับมองว่าเขาคนนั้นเป็นคนมีประสบการณ์

วรรณกรรมเรื่อง คิมจียอง เกิดปี 82 ชี้ให้เห็นภาพผู้หญิงที่ไม่ได้นั้นมาจากการมีเพศสัมพันธ์หรือการไม่รักษาวลสงวนตัว โดยตัวละครหญิงถูกเปรียบเทียบว่าเป็น “หมากฝรั่งที่ถูกเคี้ยว” แล้ว ดังตัวอย่าง “โอ๊ยพอทีเหอะ ใครจะอยากเคี้ยวหมากฝรั่งที่คนอื่นคายทิ้ง” (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 94) การใช้สัญลักษณ์ “หมากฝรั่ง” แทนผู้หญิงและ “ที่ถูกเคี้ยว

และคายทิ้ง” ความสัมพันธ์ที่เคยผ่านมาของผู้หญิง อาจตีความได้ว่า หากผู้หญิงสามารถเคี้ยวได้แค่ครั้งเดียวเท่านั้น เหมือนกับผู้หญิงที่จะต้องมีความสัมพันธ์แค่ครั้งเดียว ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นหากผู้หญิงที่ถูกเคี้ยวและคายทิ้งเอาไว้ ถือเป็นการลดทอนคุณค่าของผู้หญิงที่ไม่บริสุทธิ์ ถือเป็นผู้หญิงที่ไร้คุณค่าเหมือนกับหากผู้หญิงที่ถูกเคี้ยวและคายทิ้ง มุมมองดังกล่าวทำให้ผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศเท่านั้น เป็นที่น่าสังเกตว่ามายาคติเรื่องความบริสุทธิ์ของร่างกายผู้หญิง อาจเป็นไปเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นภรรยาและแม่ที่ดงามสมบูรณ์แบบตามกรอบบรรทัดฐานของระบบปิตาธิปไตย การรักษาความบริสุทธิ์จึงถูกทำให้เป็นเรื่องสำคัญและเป็นกรอบควบคุมความคิดและพฤติกรรม ตลอดจนอารมณ์ปรารถนาของผู้หญิง การที่ผู้หญิงต้องรักษาความบริสุทธิ์และการตั้งครุฑเพื่อให้มีบุตร เป็นวาทกรรมที่ทำให้ผู้หญิงกลายเป็นผู้ที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตาม จะถูกมองว่าเป็นภรรยาที่ไม่ดีหรือเป็นผู้หญิงที่สุขภาพไม่ดี ดังที่ในวรรณกรรมกล่าวว่า หากภรรยาไม่มีบุตรในทันทีหลังแต่งงานหรือครอบครัวใดไม่ยอมมีบุตร ฝ่ายหญิงจะถูกมองว่าสุขภาพไม่ดี “เพราะเธอผอมแห้งเกินไป มือเธอเย็น แสดงว่าเลือดไหลเวียนไม่ได้ เธอมีสิ่งที่ควรแสดงว่าไม่ดี” (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 137) จากตัวอย่างสะท้อนให้เห็นว่า การมีลูกไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้หญิงถูกตีตราว่าสุขภาพไม่ดี ซึ่งลดทอนสมรรถภาพและศักยภาพทางร่างกายของผู้หญิง และยังกำหนดคุณค่าของผู้หญิงที่มาจากปัจจัยแวดล้อมมากกว่าคุณค่าในตัวของผู้หญิงเอง

วรรณกรรมเรื่องนี้ ยังหยิบยกเรื่องการให้กำเนิดลูกชายว่าเป็นประสบการณ์ที่เจ็บปวด โดยผู้เป็นภรรยาจะต้องตั้งครุฑและจะต้องมีลูกชายเท่านั้น หากให้กำเนิดลูกสาว ภรรยาจะถูกกดดันให้ตั้งครุฑจนกว่าจะได้ลูกชายตามที่คนในครอบครัวหวังไว้ หรือเลวร้าย

ที่สุดคือเธอจะต้องแอบไปทำแท้งเพื่อเอาลูกสาวในครุฑออก เพื่อรอลูกชายในครุฑถัดไป ซึ่งไม่เพียงแต่ผู้หญิงจะถูกคาดหวังเรื่องการตั้งครุฑลูกชายแล้ว ยังถูกคาดหวังเรื่องความเป็นแม่ควบคู่ไปด้วย ดังตัวอย่าง “เร่งเร้าให้หญิงตั้งครุฑ จงยินดีรับความเจ็บปวด จงชื่นมื่นกับสภาพทุลักทุเล จงพิชิตอารมณ์หวาดกลัว เจียนตายเสียสิ แล้วคุณจะได้ถึงความรักของแม่” (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 154) คำพูดดังกล่าวสะท้อนประสบการณ์ของผู้หญิงผู้ที่จะเป็นแม่ที่ต้องอดทนเพื่อจะมีลูกแม่ต้องเผชิญกับความหวาดกลัวหรือความเจ็บปวด ผู้เขียนแสดงน้ำเสียงประชดประชันประสบการณ์ดังกล่าว ซึ่งสื่อให้เห็นตัวตนและความรู้สึกนึกคิดของผู้หญิงที่ไม่ได้ยอมรับความคาดหวังของสังคม ขณะเดียวกันก็วิพากษ์ค่านิยมของสังคมผ่านน้ำเสียงที่ประชดประชันนั้นด้วย หลายครั้งวรรณกรรมยังแสดงให้เห็นการตั้งคำถามกลับไปยังฝ่ายชายว่า ผู้ชายเสียอะไรบ้าง ดังที่คิมจียองกล่าวว่า “ทั้งวัยสาว สุขภาพ หน้าที่การงาน เพื่อนร่วมงาน สังคม แผนการที่วางไว้ อนาคต ฉันอาจเสียมันทุกอย่าง ถึงได้คิดอยู่เนิ่นๆ แล้วที่ละ เสียอะไรบ้าง” (คิมจียอง เกิดปี 82, 2563, หน้า 140) คำกล่าวนี้ ไม่เพียงทำให้เห็นว่าผู้หญิงต้องสูญเสียอะไรหลายอย่างจากเป็นภรรยา แต่ยังสะท้อนการต่อสู้และการตระหนักถึงคุณค่าและเส้นทางชีวิตของตัวเองด้วย

ดังนั้น วรรณกรรมเรื่อง คิมจียอง เกิดปี 82 สะท้อนสิทธิเสรีภาพทางร่างกายของผู้หญิงในสังคมเกาหลีใต้ที่ไม่เท่าเทียมกับผู้ชาย อันเป็นผลมาจากระบบปิตาธิปไตยเข้ามาควบคุมชีวิตให้ปฏิบัติไปในแบบที่สังคมต้องการ ทำให้ผู้หญิงใช้ชีวิตและปฏิบัติตัวอย่างยากลำบาก ซึ่งสรุปได้ใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1. ผู้หญิงกับสรีระทางกายภาพ ที่สะท้อนให้เห็นว่าสังคมกำหนดคุณค่าของผู้หญิงผ่านสมรรถนะทางร่างกาย โดยนิยามผู้ชายว่าความแข็งแรง ส่วนผู้หญิงอ่อนแอ ซึ่งการนิยาม

จิตแพทย์และจิตแพทย์ไม่สามารถวินิจฉัยอาการของ เธอได้นั้น แต่ในอีกด้านหนึ่ง อาจสะท้อนให้เห็นว่า สังคมควรให้ความสำคัญและไม่ควรละเลย ประสบการณ์ของผู้หญิง ซึ่งการไม่ให้ความสำคัญกับ ผู้หญิงนำไปสู่การลดทอนตัวตนและทำให้ผู้หญิงใช้ชีวิต ลำบากและเกิดปัญหาสุขภาพ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่ ยังคงดำเนินอยู่ในปัจจุบัน วรรณกรรมเรื่องนี้ได้ปลูก ให้ผู้หญิงเกาหลีใต้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวและให้ลุก ขึ้นมาต่อสู้กับความไม่เป็นธรรม และความไม่เท่าเทียม กันทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยมองว่าเป็นชัยชนะอย่างหนึ่งของ ผู้เขียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า ตัวละครหญิง มักจะถูกกีดกันให้ออกไปจากระบบเศรษฐกิจหรือพื้นที่ สาธารณะ ไม่มีสิทธิที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อน สังคม หากมีการศึกษาวรรณกรรมเรื่องนี้โดยไข่มุมมอง หรือแนวคิดคนชายขอบหรือศึกษาตัวละครหญิงในมิติ ชายขอบทางเศรษฐกิจ น่าจะทำให้เห็นประเด็นที่ หลากหลายมากขึ้น

เชิงอรรถ

บทความวิจัยนี้ ปรับปรุงจากงานวิจัย เรื่อง *ผู้หญิง กับปิตาธิปไตยในนวนิยายเชิงอัตชีวประวัติ เรื่อง “คิมจียองเกิดปี 82”* ของ โช-นัมจู (Cho Nam-joo) ใน รายวิชา การวิจัยทางภาษาไทย ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2563

เอกสารอ้างอิง

- ชาญชัย คุ่มปัญญา. (2558). *โลกไม่ลืม “หญิงบำเรอ” (Comfort women)*. กรุงเทพฯ: สถานการณ์โลก.
- ตรองสิริ ทองคำใส. (2563). *คิมจียอง เกิดปี 82*. พิมพ์ ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เอิร์นเนสปับลิชชิง.
- ดำรงค์ ฐานดี. (2552). *ผู้หญิงในสังคมเกาหลี*. สืบค้น เมื่อ 6 ตุลาคม 2563. จาก <http://www3.ru.ac.th/korea/article.htm>.
- เสนาะ เจริญพร. (2548). *ผู้หญิงกับสังคมในวรรณกรรม ไทยยุคทองสุขุ*. กรุงเทพฯ: ศิลปวัฒนธรรม.
- Lee, C. (2018). *Feminist novel becomes center of controversy in South Korea*. Retrieved 20 December 2020. From <http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20180327000799>.
- Shin, J. (2017). *Bringing to light the subtle sexism in modern Korea: Cho Nam-joo's book reflects the discrimination many women face daily*. Retrieved 6 October 2020. From <https://koreajoongangdaily.joins.com/news/article/article.aspx?aid=3038016>.